

I. ВСТУП ДО ТЕМИ

A. Побудова стосунків

Мені приємно бути тут із вами, і для мене це величезна честь.

Мабуть, варто було б трохи розповісти про те, що ми сподіваємося зробити.

Ми сподіваємося обговорити різні типи **ПОБУДОВИ СТОСУНКІВ**.

У мене є 11 лекцій, якими я хотів би поділитися.

Але ми всі щойно вирвалися зі своїх напружених графіків, тому спочатку у нас буде близько години, щоб зібратися з думками і поміркувати про стосунки.

Що це таке — побудова стосунків?

Пізніше ми обговоримо варіанти, деталі і проведемо анкетування.

Потім ми завершимо деякими практичними ідеями, яких нам усім варто навчитися.

Буде багато матеріалу; більше, ніж ви можете використати. Тому вам не потрібно брати до уваги кожну деталь.

Я говоритиму на багато різних тем, тому кожен зможе знайти для себе щось корисне.

Але вам не треба все повністю, тому розслабтесь і насолоджуйтеся.

За останні 20–30 років відбулося багато змін.

Ви самі дуже змінилися і багато чого досягли.

Ви неймовірні люди. Багато хто з вас звершив чимало духовної праці для Христа і Його Церкви.

Нам усім є за що дякувати Ісусу.

Ми сподіваємося повернути духовний запал у наші церкви.

Саме про це ми говоритимемо сьогодні.

Дослідити (зрозуміти) стосунки — що вони означають для нас. Наскільки вони важливі? Що вони можуть зробити?

Б. Пошук і оновлення нашого запалу

Багато можна сказати такій групі, як ви, і на це легко пішов би цілий день.

Але Писання попереджає нас про вчителів, що влещують вуха — 2 Тимофія 4:3.

Самі лише розмови про те, які ми хороші, не надто допоможуть нам стати кращими.

Впевнений, що більшість із нас погодилося б, що ми недосконалі, і зізналася б у таємному бажанні особистого зростання, щоб стати ще прекраснішими, ніж зараз.

Нам потрібно зазирнути собі у вічі і визнати, що ми не такі, якими маємо бути, і нам потрібна допомога.

— Нам потрібно щось змінити, якщо ми хочемо пережити нове свіже зростання в наших церквах і в нашому братстві.

Визнавати, що щось не так, — боляче.

— Щось змінювати незручно,

— зміни даються важко.

Сьогодні я не хочу виступати з високою промовою, сповненою академічної інформації та теоретичних знань.

Сподіваюся, сьогоднішня розмова допоможе нам досягти згоди.

Я вірю, що ми зможемо відкрити для себе, як саме Бог готовий зробити із нас Своїх духовно палких співробітників.

Впевнений, що Бог дуже зацікавлений у тому, щоб відвідуваність вашої церкви подвоїлася і щоб ваша громада могла народити дочірню церкву.

Маю бажання висловити кілька простих практичних ідей, які ви, ймовірно, захочете обміркувати в молитві і, можливо, застосувати у своєму житті та служінні.

Думаю, ви вже успішно перейшли від режиму обмеження до свободи.

Я вас вітаю!

Однак зараз, протягом останніх 10 років, утворився зовсім новий світ, і мало хто з нас знає про нього, і ще менше є тих, хто може налагодити із цим світом якийсь зв'язок.

Навколо нас новий світ, і нам потрібно докласти зусиль, аби дізнатися про нього і не відставати.

Світом котиться революція, якої не було раніше, і вона повністю змінить наш підхід до того, як «займатися церквою».

Богослужіння та інші служіння церкви в тому вигляді, в якому ми їх знали, — це справа минулого.

Бог сам оголошує останній час.

І водночас Він повертає церкву назад до її новозавітних витоків.

За століття церква стала законницькою.

Церква прийняла багато принципів ведення бізнесу.

Бог повертає церкву назад до **стосунків**.

Ми вступили в епоху нової революції, яка охоплює християнство і змінить його назавжди.

Мусульмани відкрито готують *іншого Ісуса* — антихриста, але я говорю не про мусульман.

Я кажу про *технічну й електронну* революцію, яка охоплює наші церкви, а ми цього навіть не усвідомлюємо. Пріоритетом життя людей стали смартфони.

Ми вже більше не баптистське братство

— точніше, не ізольоване баптистське братство, відокремлене від усіх інших деномінацій.

У нас використовується харизматична музика, слухаються п'ятидесятницькі проповіді, читаються книги інших деномінацій, ми маємо вчителів із різними доктринами.

У переважній більшості це чудово. Однак ми більше не ізольовані баптисти, ми стали частиною оркестру, що грає на Божій сцені разом із багатьма іншими.

Це краще, значно краще. Це чудово, і я сподіваюся, що ви вигукнете «ура», можна і «алілуя», згодиться навіть стандартне баптистське «слава Богу».

Однак це означає одну важливу річ.

Життєво важливу річ! Наші люди не будуть баптистами лише тому, що вони баптисти, або тому, що це наша традиція, чи тому, що вони виростили в оточенні баптистів.

Ні, вони найімовірніше вирішать стати баптистами тому, що ми **турбуємося** про них більше, ніж інші деномінації в їхньому населеному пункті.

У майбутньому бути баптистом залежатиме від того, **наскільки ви турбуєтесь** про інших людей.

Турбота про людей означає знайомство з ними, глибоке й особисте, особиста реакція на них і їхні потреби.

Це означає слухати і допомагати, а не просто проповідувати.

Зі стосунками, вибудованими у церкві, проповідь ставатиме все менш і менш важливою.

І все тому, що завжди можна буде знайти більш якісну проповідь на мобільному телефоні, в Інтернеті.

Музика більше не буде відігравати вирішальної ролі.

Нова швидка і гучна сучасна музика або тихі спокійні давні гімни вже не будуть вирішальним елементом, через який люди будуть ходити до церкви в неділю.

Для невіруючих майбутнє церкви — вашої церкви — буде визначатися **СТОСУНКАМИ**, а не проповіддю, як було раніше.

Для слабких віруючих, які не мають стосунків у церкві, богослужіння в неділю будуть ставати все менш і менш важливими у міру того, як люди все більше і більше будуть користуватися Інтернетом або працювати позмінно, їхня відданість церкві буде визначатися стосунками.

Але Інтернет не несе любові, не несе стосунків.

Тільки людина може запропонувати стосунки іншій людині.

Тварини не можуть нас задовольнити, задовольнити нас не можуть речі.

Дуже духовні люди можуть задовольнити потреби інших, якщо вони навчаться розвивати стосунки.

Бог і Ісус наголошували на взаєминах більше, ніж на будь-чому іншому.

Стосунки складаються:

з близькості — спільного перебування;

уважного вислуховування іншої людини;

задоволення потреб цієї людини;

служіння іншим, бо любов — це віддавати (робити щось для іншої людини);

прийняття — прийняти допомогу, прийняти пораду, прийняти зауваження.

Тож я хотів би поговорити і поміркувати про побудову таких типів стосунків:

1. Побудова ближчих стосунків із Богом.
2. Побудова нових стосунків із дружиною і сім'єю.
3. Побудова стосунків із молоддю.
4. Побудова стосунків із співпрацівниками.
5. Побудова стосунків із невіруючими.
6. Побудова стосунків із посадовими особами і громадськими керівниками.
7. Побудова стосунків із місіонерами.
8. Побудова стосунків із ворогами.
9. Стати натхненником.
10. Наші обов'язки одне перед одним.

В. Основою є любов

Стосунки будуються на любові.

Немає любові — немає стосунків.

Мало любові — мало стосунків.

Окремі спалахи гніву, образливих зауважень, скарг — все це розрив любові.

Такі слова, як «завжди» чи «ніколи», шкодять любові, обмежують і руйнують її.

Любов — це не лише почуття, це життєва позиція, до якої потрібно прагнути, якої необхідно вчитися, у якій потрібно вправлятися, яку треба збудовувати і підтримувати в живому стані завдяки постійному використанню.

Любов — це і дисципліна!

Дисципліна, яка вимагає вірності навіть у важких обставинах.

Наявність чи відсутність любові проникає у всі наші стосунки.

Наявність чи відсутність любові визначає кожен крок і дію стосовно іншої людини.

Наявність або відсутність любові визначає, хто ми є, з цього (наявності чи відсутності) виходить сума нашого характеру — нас вважають або дружніми і добрими, або жорсткими, холодними тощо.

Наявність або відсутність любові є вирішальним фактором у тому, як інші люди вибудовують із нами стосунки.

Наявність чи відсутність любові є ключем до того, як нас сприймають інші люди.

Наявність чи відсутність любові або притягує людей до нас, або ж відштовхує.

Тому любов — це основна умова для зростання церкви і зростання деномінації.

Майбутнє нашої деномінації і майбутнє вашої церкви можна висловити одним словом — **ЛЮБОВ**.

Любов — це дієслово; любов за своєю природою не може бути пасивна.

ЛЮБОВ — ЦЕ ДІЯ — фізично виражена і практично застосована.

Любов — це не те, про що говорять; любов — це те, що проявляють (1 Івана 3:18).

Якщо є любов, то ваша церква зростатиме, якщо любові немає, то ваша церква зменшиться.

Любов — це основний показник духовного здоров'я церкви.

Тому Христос віддав пріоритет любові.

Любов охоплює всі плоди Духа.

Любов вміщає всі 10 заповідей.

Любов — основа найбільшої проповіді в Писанні — Нагорної проповіді — довжиною в 3 розділи.

Христос висловив це трискладовим твердженням:

Люби Господа Бога свого

Люби свого ближнього

Люби свого ворога

На цих трьох законах любові ґрунтується весь наш особистий вплив та ефективність у служінні.

Г. Реальність

Почнімо з визначення того, де ми насправді перебуваємо!

Отже, я почну з того, що розповім, де перебуваю я, і звідти ми почнемо рухатися далі.

У діловому житті або в служінні мене можна порівняти, згідно зі Старим Завітом, зі «священником» або, можливо, як дехто каже, «пророком».

А в Євангеліях мене можна порівняти з фарисеєм.

Я говорю виключно про себе.

Застосовувати дане визначення до вас я не хочу.

Проте, можливо, вам було б цікаво й корисно порівняти своє духовне заняття з духовними заняттями в Старому і Новому Завітах.

Слово «фарисей» для багатьох із нас має негативне забарвлення. Але це неправильно, абсолютно неправильно.

Фарисей не означає лицемір, фарисей — це духовний лідер.

Я духовний лідер.

Мій обов'язок — **намагатися бути хорошим лідером.**

Я хочу бути ХОРОШИМ фарисеєм, а не якимось непотрібним.

Давайте на мить поглянемо на фарисеїв — це, напевно, буде корисно.

Хто такий фарисей?

Фарисей був учителем Біблії (Закону).

Фарисей — це лідер у церкві (керівник у синагозі).

Фарисей — це доктор богословських наук (доктор єврейського закону).

Фарисей вів зовсім не такий спосіб життя, як інші люди (по-особливому вдягався чи носив з собою Біблію).

Бути фарисеєм означало бути офіційним виконавцем певних духовних дій (традиції, таїнства).

Бути фарисеєм означало дбати про фізичну власність духовного призначення (будівлі, щоб вони не осквернялись і залишались священними).

Фарисей на вихідних мав інший графік, ніж усі навколо.

Але ось найголовніший пункт, який потрібно запам'ятати:

Більшість фарисеїв та інших духовних лідерів були **хорошими**, а не поганими.

Хороших фарисеїв було більше, ніж поганих.

Ми не повинні вважати, що фарисей — це автоматично погано.

Фарисеї не були злочинцями.

Саме фарисеї — духовні лідери — дали єврейському народові почуття значущості.

Без фарисеїв єврейська нація була б зруйнована задовго до приходу Ісуса.

Так що бути фарисеєм не означало бути поганим керівником або поганою людиною.

Ми не будемо тут далі заглиблюватися в цю тему, але якщо ви маєте бажання, то вивчення і застосування слова «фарисей» для вашого служіння може виявитися вельми корисною справою.

Я рекомендую.

Отож, що значить «фарисей»?

Можна застосувати й інші значення, але ми застосуємо те, що навів Ісус.

Ісус визначив їх як професіоналів —

професіоналів, які втратили свою глибоку духовну палкість, яка в них була, коли вони були **молодими**.

Професіоналів, які втратили свої глибокі близькі особисті стосунки з Богом.

Професіоналів, які знали та виконували всі зовнішні служіння, методи, традиції тощо — і це було абсолютно правильно!

Але, за словами Ісуса, фарисеї втратили смирення, глибоку особисту турботу про інших людей і стосунки зі звичайними людьми — зі слабкими віруючими або взагалі невіруючими.

Один недолік, на якому зосередився Ісус, полягав у тому, що обряди, престиж, правильне ведення справ (по-баптистськи, а не як у харизматів) взяли над усім гору.

Стосунки замінилися системою — програмою — загальноприйнятою формою поведінки в суботу (або, по-нашому, в неділю зранку).

Чи ми маємо таке серед нас?

Згадується мені, наприклад, один наш пастор у селі, який запросив одного благовісника прийти провести молодіжні зібрання.

Благовісникові сказали, щоб він провів євангелізацію, спрямовану на молодь, але щоб тільки без гучної музики.

Ще в одній церкві диякон відростив бороду, а пастор вважав це гріхом, забуваючи про те, що сто років тому всі ті брати, які заснували його церкву, були бородаті.

Так-от, я фарисей і намагаюся бути хорошим фарисеєм.

Не відкидайте традиції! Нам потрібні традиції!

У переважній своїй більшості ми маємо хороші традиції і звичаї, **але**

/// 1-2 /// чи приводимо ми молодь? _____

Чи зрощую я ЧОЛОВІКІВ для Христа? _____

Чи допомагаю я в організації нових церков? _____

Чи ростуть ті церкви, на які спрямоване моє служіння? _____

Це ті речі, над якими багато пасторів старанно працюють і в яких намагаються зберігати рівновагу у своєму служінні.

2) Я поясню це так:

Я тут один із найстарших за віком, і це означає, що мені важче мати неупереджене та чисте серце, ніж вам.

Чим старша людина, тим важче їй бути хорошим християнином.

Оскільки я старший, ніж В'ячеслав Нестерук, колишній голова Союзу, то мені важче бути хорошим християнином, ніж йому.

Оскільки В'ячеслав Васильович старший за Ярослава Назаркевича, головного пастора однієї з церков Львова, то йому важче бути хорошим послідовником Ісуса, ніж Ярославу.

Мої дорогі брати, *що старші ми стаємо, то важче нам все робити правильно.*
У молодого новонаверненого немає досвіду — лише віра, і тому він молиться, потім отримує натхнення і каже, що Бог хоче, щоб він чинив так і так.
Або він робить помилку, і ми, старші люди, зазвичай говоримо: «Ну нічого, він же лише новонавернений, однак він має вогонь, має запал, а це найважливіше».
А коли християнин із досвідом робить щось нечисте, щось нехристиянське, всіх це шокує. Це природно, але хіба це правильно?
І Мойсей, і Давид були зрілими віруючими і зрілими керівниками, коли робили помилки. Втім так, ми очікуємо від старшої людини менше помилок.
Пастори припускаються помилок, і чудово, що в деяких пасторів вистачає смирення відкрито зізнатися у своїх помилках.
Коли пастор зізнається в помилках і просить за них прощення — це ознака справжньої святості.
Ризик при веденні чистого, незаплямованого життя є значно вищим для керівника церкви, ніж для звичайного віруючого.
Це сказав сам Бог царю Давиду (2 Самуїла 12:14).
З усіх людей ти, Давиде, Мій обранець, Мій помазаник.
Ти керівник Божого народу.
Ти їхній пастир.
Як ти посмієш вчинити таке?!
Який сором, Давиде (див. 2 Самуїла 12:9, 10).

Це нагадує мені історію про одного диякона. Секретар церкви повідомила запрошеному проповідникові, що йому обов'язково треба сказати хорошу проповідь у неділю, бо на зібрання має прийти невіруюча людина. Гість і диякон підійшли до входу і вітали членів церкви, які приходили на зібрання у гарних недільних костюмах. Аж ось підходить жінка з дещо недбалою зачіскою в досить вільному одязі. Вочевидь, саме вона була невіруючою. Диякон приступив до неї і сказав: «Шановна, це дім Божий, і сюди люди приходять у пристойній одежі». Ображена жінка розплакалась і втекла звідти.
Цікаво, як би вчинив Ісус?
Чи вчинив би Він так само, як цей диякон?

3) Що зробив би Ісус у цій ситуації?

«Що зробив би Ісус?» — це завжди корисне питання, правда?

Крім того, старший християнин має більше досвіду, він практично напевно знає, як Бог відповість або що Бог від нього хоче.
Тому в християнина з віком з'являється схильність самому відповідати на молитви, покладатися на досвід, довіряти здоровому глузду. А до того ж у нього накопичується ще й певна кількість хибних уявлень і практик.
Це змушує багатьох пасторів керувати церквою так, як ніби це **підприємство**.
Саме це нині вбиває наше братство.

Два місця Писання свідчать про те, що бути християнином важче, коли людина старша, ніж коли вона молодша.
В Івана 8:7, 9 ми бачимо, що Ісус закликав професійних церковних керівників зазирнути всередину себе.
Ісус не засуджував їх, **зовсім ні**.
Але, поглянувши всередину, вони виявили, що їхня **істинна** любов до Бога, до своїх ближніх, до своїх ворогів не відповідала духовним Божим стандартам.
Навіть близько.
Для них пріоритетом був професіоналізм!

У книзі Йова ми читаємо історію про його трьох давніх вірних друзів, які говорили йому — і говорили досить багатослівно, — що насправді Йов — симулянт.
Вони можуть тільки озирнутися на те, «як було завжди — на традиції, правила церкви, доктрини».
Вони впевнені, що зовнішні прояви є точним мірилом внутрішнього духовного стану.
Але четвертий друг, молодий Елігу, бачить й інші можливості.

Коли ж Бог виходить на передній план, Він рятує Йова, виправдовує Елігу, але говорить про необхідність трьом старшим друзям очиститися від своїх недоліків, які Бог навіть називає дурістю. Йова 42:7, 8.

Я кажу зараз про це, тому що більшість із вас, обласних пресвітерів, пасторів, дияконів, мають солідний і фізичний, і християнський вік і, крім того, чималий вік професійного служіння Христу.

Чим старшими ми стаємо в сімейному житті, у наших стосунках з іншими, тим зазвичай нам важче щось змінювати і робити що-небудь нове.

Страшно робити те, чого ми раніше ніколи не робили.

Страшно визнавати, що ми маємо неправильні доктрини — наприклад, упевненість у тому, що пастори не грішать або що вони завжди праві.

Ми всі знаємо, що таке вчення — це лжевчення, але зізнатися перед іншими, що ми неправі або що ми припустилися помилки, буває нелегко, і зазвичай з віком це стає ще важче.

Д. ЗАНОВО ВІДКРИТИ, що таке залежність від інших і безоглядна залежність від Бога.

Ми повинні заново відкрити, що таке стосунки, що таке залежність від інших і чим насправді є віра (безоглядна залежність від Бога).

Я прошу вашої згоди і співпраці, щоб ми сьогодні заново відкрили для себе ці дорогоцінні складові життя наших баптистських праотців.

Завдяки цьому невеликому дослідженню ми сподіваємося допомогти вам дізнатися, наскільки ви гнучкі.

Який відсоток служіння в церкві є відображенням вашого професіоналізму, а який — особистої любові, представлені тими місцями Нового Завіту, які іноді називають «один одного»?

Ми подивилися на своє професійне життя, але ми маємо й особисте життя.

Як приклад я наведу кілька думок про своє особисте життя.

Мое особисте життя:

Чи намагаються люди наслідувати моє подружнє життя?

Чи дбаю я про те, щоб моя дружина мала один день на тиждень для повного відпочинку від усього і щоб цим вона шанувала Бога?

Чи посіяв і зростив я у своїх дітях Господнє діло?

Чи виявляють ті мої діти, які живуть зі мною, достатньо позитивний спосіб життя?

Чи думаю я, що деякі аспекти мого особистого життя не повинні бути відомі публічно?

Чи допомагаю я своїй дружині ставати духовно успішною жінкою, яку можна було б оцінити за 31-м розділом Приповістей?

Чи маю я звички, несумісні з плодами Духа?

Чи чисті мої фінанси?

Чи позичаю я гроші не тільки в крайніх випадках?

/// 1-3 /// Чи є я загалом кращим християнином, ніж був три роки тому? _____

Як саме останнім часом оновлювалася моя перша любов до Ісуса? _____

Коли і як? _____

Чи є ймовірність того, що мій кінець буде сильним? _____

Мій особистий список можна продовжувати і продовжувати. А ваш?

Зупинімося тут і проведемо короткий і простий особистий аналіз.

Потім ми перейдемо до огляду наших обов'язків один перед одним.

!!! Виконання

Заповніть Анкету № 1 !!!

/// 1-4а///

Анкета №1

Біблія вчить нас бути «бездоганними».

Вочевидь, бездоганий — це не те ж саме, що й досконалий.

Що означає бути «бездоганим»? _____

/// 1-4б /// Запишіть перше, що спадає вам на думку, у якій саме сфері ви не є бездоганим.

Навіть якщо ви нічого не записали, воно ж все одно є, чи не так?

— Бог говорив до вашої совісті.

/// 1-4в /// Чи можете ви пригадати, коли ви востаннє як пастор визнавали перед своїми діяконами, що зробили помилку у церковних справах? Так / Ні / Не можу згадати? (Обведіть свою відповідь.)

/// 1-4г /// Коли ви востаннє просили вибачення у своєї дружини? _____ (Впишіть орієнтовну дату.)

/// 1-4д/// Я хотів би перемогти _____ проблему.

/// 1-4е /// Запишіть конкретну проблему або, якщо не хочете, щоб побачили інші, запишіть: «У мене 1, 2, 3 і т. д. проблемних сфер».

/// 1-4є /// Я хочу рости в _____ сфері.

/// 1-4ж /// Запишіть конкретну проблему або, якщо не хочете, щоб побачили інші, запишіть: «У мене 1, 2, 3 і т. д. сфер».

/// 1-4з/// Своєю найбільшою перешкодою я вважаю _____ Мені потрібні ваші молитви.

/// 1-4и /// У свій аналіз я хотів би включити такі моменти, що мене хвилюють _____

P.S.: Якщо ви досконалі, будь ласка, не відповідайте; не потрібно заповнювати анкету. Це тільки для недосконалих людей.

/// 1-4і /// Отже, якщо ваша анкета порожня, то ви можете привітати себе – ви досконалі? _

На цьому ми завершуємо нашу презентацію про стосунки в цілому.

Отже, тепер, коли ми поговорили про деякі основні питання, я думаю, що ми готові розглянути стосунки в нашому житті. А зараз ми зосередимося на семи конкретних видах стосунків.